

Předložená disertační práce zkoumá vývoj a hlavní rysy současné Saúdské Arábie. V první řadě se zaměřuje na její domácí politiku a zahraniční vztahy v období po válce v Zálivu v letech 1990-91. Studie se nově pokouší umístit dynamiku saúdského státu do širšího politického kontextu a vysvětlit ji prostřednictvím faktorů, které mají klíčový vliv na současnou podobu země a její budoucí vývoj.

První kapitola slouží jako historický nástin vývoje saúdské vládnoucí rodiny a dále se zabývá hlavními pilíři její moci: salafijskou ideologií, ropou a ozbrojenými silami. Je téměř nemožné psát o Saúdské Arábii a nezmínit se přitom o její puritánské interpretaci islámu a vývoji ideologie po 11. září. V tomto kontextu bude pozornost rovněž věnována životu a učení Muhammada ibn cAbd al-Wahhába, současné pozici jeho náboženských dědiců ve společnosti a novým způsobům, které dnešní salafisté vyvinuli k šíření své doktríny do celého světa. Druhá kapitola se zabývá saúdskoarabskou domácí opozicí, jež může vážně ohrozit stabilitu země. Zaměřuje se na její různé formy od sunnitského politického aktivismu, liberálního kriticismu, šícitské a kmenové opozice až po militantní džihádistické ideologie. Předmětem zájmu budou rovněž nejvýznamnější vůdci jednotlivých směrů: mezi jinými zejména Safar al-Hawálí, Salmán al-cAwda, Muhammad al-Mascarí, Usáma ibn Ládín a Hasan as-Saffár.

Třetí kapitola se zabývá saúdskoarabskou zahraniční politikou. Saúdská Arábie čelí závažným bezpečnostním problémům. Její soběstačnost je z politického hlediska obtížná a z vojenského hlediska nemožná. V tomto kontextu se detailně zaměřím na vztahy se Spojenými státy, nejdůležitějším spojencem Saúdské Arábie, a Íránem a Irákem. Obě tyto země představují přirozené konkurenty Saúdské Arábie v souboji o moc a vliv v oblasti Zálivu a také velmi reálnou vnější hrozbu její národní bezpečnosti.